



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. července 2015, v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladislava Dordy a soudkyň Mgr. Moniky Zubkové a Mgr. Magdy Mihulové, odvolání **státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě a obžalovaného pprap. Michala D., nar. xxx.,** proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 17.4.2015, č.j. 2T 19/2015- 213 a rozhodl **t a k t o :**

I.

Z podnětu odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě se podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. v napadeném rozsudku **z r u š u j e** výrok o trestu a za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se obžalovaný

**pprap. Michal D.,**

nar. xxx v xxx, příslušník Policie ČR služebně zařazený jako vrchní asistent Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje, Územního odboru xxx, Obvodního oddělení xxx, trvale bytem xxx,

**nově odsuzuje**

podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního poměru u bezpečnostních sborů České republiky na dobu **3 (tří) let.**

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn.**

II.

Odvolání obžalovaného pprap. Michala D. se podle § 256 tr.ř. **z a m í t á .**

**O d ů v o d n ě n í :**

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný pprap. Michal D. uznán vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků.

Podle zjištění okresního soudu se obžalovaný výše uvedených přečinů dopustil tím, že v přesně nezjištěné době od měsíce července nebo od počátku měsíce srpna 2014 do 19.00 hodin dne 11.8.2014, v xxx, okres xxx, při výkonu služby jako příslušník Policie ČR služebně zařazený na Krajském ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územním odboru xxx, Obvodním oddělení xxx, poté, co převzal pokutové bloky série FD/2013 bez uvedení nominální hodnoty bloků, užil při ukládání blokových pokut za přestupková jednání spáchaná na různých místech svého služebního obvodu pokutové bloky série FD/2013 číselné řady D xxx – D xxx, D xxx – xxx a D xxx, kdy z finanční hotovosti takto vybrané na uložených blokových pokutách neoprávněně použil 5.000,- Kč pro svou osobní potřebu, a tímto svým jednáním způsobil České republice zastoupené Policií ČR – Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje škodu

na majetku ve výši 5.000,- Kč, přičemž svým jednáním jako příslušník Policie ČR porušil § 45 odst. 1 písm. a) a § 46 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, neboť nedodržel služební kázeň tím, že neplnil řádně a svědomitě služební povinnosti příslušníka, když vybrané finanční prostředky použil v rozporu s účelem uvedeným v čl. 10 odst. 2 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 190/2012, kterým se upravuje postup při manipulaci s pokutovými bloky a finančními prostředky vybranými v blokovém řízení, podle něhož vybrané finanční prostředky nesmí být použity k jiným účelům, s výjimkou jejich využití při vrácení peněz přestupci při úhradě blokové pokuty bankovkou vyšší nominální hodnoty nebo úřední osobě při odvodu vybraných finančních prostředků pověřenému pracovníkovi.

Proti rozsudku podal odvolání řádně a včas státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, které zaměřil do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného. Namítal, že na obžalovaného by mělo být působeno vedle trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem i trestem zákazu činnosti spočívající v zákazu služebního a pracovního poměru u bezpečnostních sborů České republiky. Již samotná existence pravomocného odsuzujícího rozsudku pro úmyslný trestný čin představuje automatický konec služebního poměru u Policie ČR, domnívá se však, že je na místě zákaz působení obžalovaného nejen u Policie ČR, ale též u všech obdobných bezpečnostních sborů, explicitně vyjádřit i uložením trestu zákazu činnosti, neboť jsou splněny všechny podmínky ve smyslu § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku, když se obžalovaný dopustil trestné činnosti v souvislosti se svým služebním poměrem příslušníka bezpečnostního sboru a při jeho výkonu. Soud má pravdu, že se jedná o hraniční případ ve vztahu ke způsobené škodě, toto však ohledně přečinu zpronevěry našlo odezvu v uložení podmíněného trestu odnětí svobody. Nelze však odhlédnout od ostatních skutečností, a to, že si obžalovaný neoprávněně přisvojil finanční prostředky, které mu byly svěřeny jakožto příslušníku Policie ČR v souvislosti s výkonem služby na úseku projednávání přestupků v blokových řízeních. Místo toho, aby v duchu základního poslání Policie ČR ochránil bezpečnost majetku a předcházel trestné činnosti, sám majetkovou trestnou činnost spáchal zneužívaje přitom svého postavení. Uvedené skutečnosti jsou natolik zásadní, že je třeba důsledně zvážit uložení trestu, který by obžalovanému další výkon zaměstnání, jehož obžalovaný zneužil, výslovně zakázal. Vedle služebního poměru je navrhován i zákaz pracovního poměru u všech bezpečnostních sborů, neboť u těchto figurují i tzv. občanskí zaměstnanci, kteří se na činnosti daného bezpečnostního sboru podílejí. Zákaz činnosti je navrhován nejen ve vztahu k Policii ČR, ale ve vztahu ke všem bezpečnostním sborům z toho důvodu, že všechny bezpečnostní sbory ČR jsou zde od toho, aby pro ně specifickým způsobem chránily bezpečnost osob, majetku a veřejného pořádku. *Navrhl, aby Krajský soud v Ostravě podle § 258 odstavec 1 písmeno e) tr.ř. zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a podle § 259 odstavec 1, 3, 4 tr. řádu rozhodl tak, že se obžalovaný odsuzuje k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, přičemž se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 roků a zároveň se odsuzuje dle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu služebního a pracovního poměru u bezpečnostních sborů České republiky na dobu 3 roků.*

Proti rozsudku podal včas odvolání i obžalovaný, které zaměřil do výroku o vině i trestu. Namítal, že mu nebylo prokázáno spáchání ani jednoho z obou přečinů. K naplnění znaku zpronevěry musí být prokázáno trvalé vyloučení svěřitele z dispozice s věcí a způsobení škody. Provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by peníze použil pro svoji potřebu a způsobil škodu, když peníze vrátil ihned, když si uvědomil, že je má v jiné košili. Spáchání přečinu dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku vyžaduje úmysl pachatele opatřit si neoprávněný prospěch jednáním odporujícím právnímu předpisu, v tomto případě konkrétně Závaznému pokynu policejního prezidenta. Ten mj. ukládá mít finanční prostředky vybrané na pokutách odděleně od vlastních peněz, neurčuje však místo. Naopak určuje výši, kterou dodržel. Ze záznamů komunikace vyplývá, že měl dluhy a zmínku o penězích z bloků lze interpretovat vícero způsoby. Obžalovaný poukázal na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 3To 147/2013, které se zabývalo obdobnou trestnou činností příslušníka Policie ČR. Lze mu vyčítat toliko to, že nebyl schopen na požádání obratem předložit finanční prostředky při prováděné kontrole, což je důvodem k posouzení, zda se nejedná o kárné provinění. *Navrhl, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek a podle § 222 odstavec 2 tr. řádu věc postoupil k projednání jako kárné provinění.*

Krajský soud podle § 254 odst. I tr.ř. přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, včetně výroků navazujících a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející z hlediska vytýkaných vad a dospěl k následujícím závěrům.

Předně je nutno uvést, že veřejné zasedání bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného, neboť tento se bez omluvy včas nedostavil, ačkoliv vyrozumění o konání veřejného zasedání mu bylo dle § 64 odstavec 2,4 trestního řádu doručeno uložením dne 19.6.2015 na adresu, kterou pro účely doručování obžalovaný určil. Lhůta k přípravě dle § 233 odstavec 2 trestního řádu tudíž byla zachována a rovněž bylo zjištěno, že obžalovaný se nenachází ve vazbě ani ve výkonu trestu odnětí svobody.

Vady předcházející vydání napadeného rozsudku shledány nebyly, neboť byla náležitým způsobem respektována všechna v úvahu přicházející ustanovení trestního řádu, včetně práva obžalovaného na obhajobu.

Obžalovaný připustil, že předmětného dne se konala kontrola pokutových bloků a on nebyl schopen ihned předložit vybraných 5.000,- Kč. Úřední záznam, ve kterém uvedl, že peníze použil pro vlastní potřebu, sepsal ve stresu. O chvíli později totiž peníze našel ve skříňce a také je předložil. Připustil, že ještě téhož večera mu jeho známá Alena B. na obvodní oddělení přinesla peníze, jednalo se však o částku 4.500,- Kč, kterou měl půjčenou od kolegy K., a kterou mu také ještě téhož večera vrátil.

Okresní soud však správně vinu obžalovaného dovodil z výpovědi svědků por. Miroslava M., por. Bc Petra K., úředního záznamu sepsaného obžalovaným a přepisu komunikace z mobilního telefonu vydaného obžalovaným. Obsah uvedených důkazů je podrobně rozveden v odůvodnění napadeného rozsudku na str. 4-6, na které krajský soud pro stručnost odkazuje.

Bloky na pokutu bylo prokázáno, že obžalovaný vybral na pokutách za přestupky částku 5.000,- Kč. Skutečnost, že tuto finanční částku obžalovaný nepředložil při mimořádné kontrole dne 8.11.2014 je prokázána nejen výpovědí obžalovaného, ale i svědky por. Miroslavem M. a por. Bc Petrem K., kteří rovněž potvrdili, že obžalovaný ještě téhož večera částku 5.000,- Kč přinesl.

Tvrzení obžalovaného že tak učinil poté, co peníze našel ve skříňce v jiné košili, je však provedenými důkazy vyvrácena. Oba výše zmínění svědci, kteří kontrolu prováděli uvedli, že jim obžalovaný sdělil, že peníze použil na úhradu svých dluhů, což následně rovněž sepsal. Uvedené koresponduje i s úředním záznamem založeným na čl. 116, ve kterém obžalovaný výslovně uvedl, že finanční hotovost nepředložil z důvodu akutní finanční nouze, potřeboval zaplatit opravu motorového vozidla a zajistit stravu pro dvě malé děti. Jeho obhajobu, že úřední záznam sepsal ve stresu, vyvrátili oba výše uvedení svědci. Ti rovněž uvedli, že obžalovaný po zjištění nedostatků se mohl volně pohybovat po objektu. Svědek Miroslav M. rovněž dodal, že z kamerového záznamu bylo zjištěno, že obžalovaný po sepsání záznamu telefonoval a někdo k oddělení přišel.

Skutečnost, že obžalovaný po zahájení kontroly kontaktoval mobilním telefonem svědkyni B. i svědkyni Alenu B. je prokázána jejich výpověďmi a zčásti výpisem z mobilního telefonu, ze kterého je zřejmé, že se obžalovaný zmiňuje, že přijela kontrola na bloky, že nejspíš přijde o práci. Svědkyně Alena B. potvrdila, že někdy v srpnu přivezla obžalovanému na oddělení pouhých 4.500,- Kč, o kterých obžalovaný tvrdí, že je předal panu K., kterému tato částka rovněž při kontrole chyběla, neboť ji pár dnů předtím půjčil obžalovanému. Nelze ovšem pominout, že se jedná o známou obžalovaného, která mu půjčovala peníze již v minulosti. Odhlédnout nelze ani od části výpisu komunikace s přítelkyní obžalovaného, ve které obžalovaný uvedl, že nutně potřebuje sehnat tak „7 litrů“.

Z výše uvedeného je zřejmé, že obhajoba obžalovaného, že zpočátku jednal ve stresu a neuvědomil si, že peníze má v druhé košili, je nevěrohodná. Naopak uvedenými důkazy je prokázáno, že obžalovaný si byl od samého počátku kontroly vědom, že finanční částku použil pro své potřeby, jak konečně při kontrole přiznal i svědkům, a že by mohl v důsledku svého pochybení přijít o zaměstnání a snažil se tak peníze pro sebe i svědka K. sehnat, což se mu podařilo. V této souvislosti nelze odhlédnout ani od dalších okolností případu, zejména špatné finanční situace obžalovaného, která vyplývá z komunikace získané z mobilního telefonu s přítelkyní Kornelií B., jakož i skutečnosti, že si tři dny před kontrolou půjčoval peníze od kolegy K. a jednalo se rovněž o finanční hotovost vybranou za blokové pokuty.

K námitce obžalovaného, že Závazný pokyn policejního prezidenta nestanoví, kde má mít vybranou finanční hotovost uloženou a její výši dodržel, že třeba uvést, že Závazný pokyn policejního prezidenta č. 190/2012 sice nestanoví v čl. 10, kde mají být vybrané finanční prostředky uloženy, pouze v odst. 1 uvádí, že mají být uloženy odděleně od jiných finančních prostředků a jejich odvod se provádí nejpozději, jakmile jejich úhrn dosáhne částky 10.000,- Kč, nicméně v čl. 10 odst. 2 a 3 je dále stanoveno, že finanční prostředky nesmí být použity k jiným účelům, s výjimkou jejich využití při vracení peněz přestupci při úhradě blokové pokuty bankovkou vyšší nominální hodnoty

nebo úřední osobě při odvodu vybraných finančních prostředků pověřenému pracovníkovi, přičemž si může ponechat finanční hotovost, jejíž maximální výše odpovídá nominální hodnotě nejvyšší vydané bankovky (5.000,- Kč). Čl. 11 potom stanoví povinnost úřední osoby na výzvu vedoucích prokázat shodu převzatých pokutových bloků a vybraných finančních prostředků. V předmětném řízení však bylo prokázáno nejen, že obžalovaný nebyl schopen na výzvu předložit finanční prostředky, ale i to, že je použil pro svoji potřebu.

Okresní soud tak učinil správné skutkové závěry poté, co vyhodnotil obhajobu obžalovaného jako účelovou a rovněž nepochybil, když jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako přečin zpronevěry dle § 206 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

Námítky obžalovaného ve vztahu k právní kvalifikaci považuje krajský soud za nedůvodné.

Ve vztahu k přečinu zpronevěry dle § 206 odstavec 1 trestního zákoníku je nutno uvést, že uvedeného přečinu se dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která mu byla svěřena a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Není pochyb o tom, že vybrané finanční prostředky v blokových řízeních za přestupková jednání, lze považovat za věc, která byla obžalovanému svěřena. Dle Závazného pokynu policejního prezidenta je tyto nutno odvést a nesmí být použity k jiným účelům. Provedenými důkazy bylo také prokázáno, že obžalovaný si částku 5.000,- Kč, která představuje spodní hranici škody nikoli nepatrné, přisvojil, neboť ji použil v rozporu se závazným pokynem pro svoji osobní potřebu, tedy naložil s ní v rozporu s účelem, k němuž mu byla tato částka svěřena a to způsobem, který maří základní účel svěřeni. Získal tak možnost neomezené dispozice s ní a jednal přitom v úmyslu přímém dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, znaky skutkové podstaty výše uvedené tak byly naplněny. Skutečnost, že následně, byť ještě téhož dne, dobrovolně celou částku uhradil, může být posouzena jako polehčující okolnost mající vliv na výrok o trestu, nikoli však na trestní odpovědnost obžalovaného.

Nedůvodnou byla shledána i námitka obžalovaného ohledně absence zákonných znaků ve vztahu k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, kterého se dopustí úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Jak již bylo uvedeno výše, obhajoba obžalovaného byla vyvrácena a shledána účelovou, neboť provedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný coby příslušník Policie ČR v úmyslu přímém dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, peníze, které vybral v blokovém řízení za spáchané přestupky, použil pro svoji potřebu na úhradu opravy motorového vozidla a stravy pro děti, čímž jednal v rozporu s ust. § 45 odstavec 1 písmeno a) a § 46 odstavec 1 zákona č. 361/2003 Sb., neboť nedodržel služební kázeň, neboť neplnil řádně a svědomitě služební povinnosti příslušníka a to tím, že vybrané finanční prostředky použil v rozporu s účelem uvedeným v čl. 10 odst. 2 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 190/2012, kterým se upravuje postup při manipulaci s pokutovými bloky a finančními prostředky vybranými v blokovém řízení, podle něhož vybrané finanční prostředky

nesmí být použity k jiným účelům, s výjimkou jejich využití při vrácení peněz přestupci při úhradě blokové pokuty bankovkou vyšší nominální hodnoty nebo úřední osobě při odvodu vybraných finančních prostředků pověřenému pracovníkovi. Takové jednání nelze v žádném případě považovat za méně společensky škodlivé, neboť obžalovaný významně porušil povinnosti příslušníka Policie ČR, který nejen ve službě, ale i mimo službu musí jednat tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru. Tímto svým jednáním obžalovaný ohrozil zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob.

Obžalovaný v rámci odvolání odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.8.2013, sp.zn. 3To 147/2013. Lze přisvědčit, že uvedené rozhodnutí se zabývalo mj. obdobnou trestnou činností příslušníka Policie ČR, nicméně oproti důkazní situaci v předmětném řízení, nebylo v řízení, na které je poukazováno, prokázáno, že by obžalovaný s finanční částkou jakkoliv manipuloval, tuto investoval či s touto kdekoliv platil.

Zčásti důvodnou však shledal krajský soud námitku státního zástupce ve vztahu k výroku o trestu. Okresní soud správně neshledal u obžalovaného přitěžující okolnosti dle § 42 trestního zákoníku a naopak jako polehčující okolnost vyhodnotil jeho předchozí řádný život. Okresnímu soudu lze přisvědčit i v tom, že na obžalovaného není nutné působit nepodmíněným trestem odnětí svobody, když k jeho nápravě postačí uložení úhrnného trestu odnětí svobody podmíněně odloženého, který je možno ukládat dle § 329 odstavec 1 trestního zákoníku na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, jež je stanovena v rozmezí od 1 do 5 let. Okresní soud tak nepochybil, když uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku a jeho výkon podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let. Krajský soud však dospěl k závěru, že okresní soud při úvahách o trestu nevyhodnotil všechny okolnosti rozhodné pro druh a výměru trestu z hlediska ustanovení § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku, když vedle trestu odnětí svobody podmíněně odloženého neuložil obžalovanému i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního poměru u bezpečnostních sborů České republiky dle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku.

Je třeba shrnout, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti v souvislosti s výkonem služebního poměru u Policie České republiky, přičemž společenskou škodlivost jeho jednání nelze podceňovat, když, jak již uvedl státní zástupce, místo aby jako příslušník Policie ČR předcházel trestné činnosti a chránil majetek, tak se trestné činnosti dopustil a zneužil přitom svého postavení. Svým jednáním tak ohrozil nejen zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob, ale ohrozil i vážnost Policie ČR a důvěru občanů v ní.

S ohledem na výše uvedené je tak na místě uložit obžalovanému i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního poměru nejen u Policie ČR, ale u všech bezpečnostních sborů České republiky, neboť tyto mají obdobné poslání a úkoly, při jejichž plnění obžalovaný selhal a služební poměr u jiných bezpečnostních složek než Policie ČR by tak mohl poskytnout obžalovanému stejnou či podobnou příležitost a možnost k opakování trestné činnosti.

Oproti tomu se krajský soud neztotožnil s názorem státního zástupce, že je třeba vztáhnout trest zákazu činnosti i na pracovní poměr u bezpečnostních sborů, neboť takto uložený trest by byl již příliš široce pojatý, nevycházející ze souvislosti činnosti se spáchaným trestným činem.

Z výše uvedeného důvodu krajský soud pod bodem I. z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu zrušil výrok o trestu a podle § 259 odstavec 3 trestního řádu po vyhodnocení všech okolností rozhodných pro druh a výměru trestu z hlediska ustanovení § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku, jakož i stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného a povahy porušeného chráněného zájmu, nově obžalovaného odsoudil podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků a podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního poměru u bezpečnostních sborů České republiky na dobu 3 let. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.

S ohledem na výše uvedené pod bodem II. bylo zamítnuto podle § 256 trestního řádu odvolání obžalovaného jako nedůvodné.

### **P o u č e n í:**

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst.1 písm. a)-l) tr.ř. nebo 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.



V Ostravě dne 13. července 2015

Za správnost vyhotovení:  
Jiřina Závodná

JUDr. Vladislav Dorda  
předseda senátu

Vypracovala a podepsala v.z.  
Mgr. Monika Zubková, v.r.